

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/38/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512205136
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8512205136.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, právne zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, proti žalovanému O. V., nar. XX.X.XXXX, bytom E. I. č. XXX, XXX XX E. I., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, 909 01 Skalica, IČO 42 264 154, pr. zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, IČO: 42 185 726 v konaní o zaplatenie 331,94 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č. konania 6C/233/2012-35, zo dňa 27.12.2012 takto jednohlasne

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie súdu 1.stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu 1.stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa I. konanie zastavil. II. Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi žalovaného Občianskemu združeniu slovenských spotrebiteľov AZ súd náhradu trov konania nepriznal. III. Vrátil žalobcovi súdny poplatok vo výške 12,87 Eur a uložil Daňovému úradu Bratislava, aby do 20 dní od doručenia tohto právoplatného uznesenia vrátil sumu 12,87 Eur žalobcovi.

Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd 1. stupňa ustanovením § 96 ods. 1, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku ustanovením § 146 ods. 2 a § 150 ods. 1 O.s.p. a § 11 ods. 3, ods. 4, ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb.

Žalobca sa žalobou podaný na Okresný súd Stará Ľubovňa domáhal voči žalovanému zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur, podľa dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 15.4.2009, ktorú so žalovaným uzavrel právny predchodca žalobcu. Ďalej si žalobca uplatňoval zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy vo výške 9 % ročne od 28.10.2009 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Dňa 6.11.2012 bolo súdu doručené oznámenie o vstupe Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, 909 01 Skalica, IČO 42 264 154, pr. zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, IČO: 42 185 726 ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Podaním zo dňa 29.11.2012, doručeným súdu dňa 4.12.2012 vzal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu žalobu späť v celom rozsahu, pričom dôvod späťvzatia neuviedol. Žalobca zároveň žiadal rozhodnúť o vrátení súdneho poplatku.

Žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť pred začatím pojednávania vo veci samej, preto súd konanie v zmysle podľa § 96 ods. 1, ods. 3 O.s.p. zastavil.

Výrok o náhrade trov konania odôvodnil súd 1. stupňa ustanovením § 146 ods. 2 O.s.p., nakoľko žalobca zobral žalobu späť, pričom však neuviedol dôvody späťvzatia žaloby. V konaní nebolo preukázané, či žaloba bola podaná dôvodne, alebo na základe správania žalovaného a preto má súd zato, že žalobca zavinil zastavenie konania a je povinný uhradiť žalovanému jeho trovy. Žalovanému v konaní preukázateľné trovy nevznikli, preto mu súd ich náhradu nepriznal.

Súd 1. stupňa nepriznal náhradu trov konania ani vedľajšiemu účastníkovi, a to v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p. Súd je toho názoru, že vedľajšiemu účastníkovi nevznikli účelné trovy, čo je podľa názoru súdu dôvod hodný osobitného zreteľa. Oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania na strane žalovaného bolo doručené súdu dňa 6.11.2012, pričom žalobca svojím podaním zo dňa 29.11.2012 vzal žalobu späť, teda po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka na strane žalovaného súdu. Zo spisového materiálu ani zo samotného podania žalobcu však súd nemá žiadnym spôsobom za preukázané, že späťvzatie žalobného návrhu bolo spôsobené vstupom vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného. Vedľajší účastník svojím podaním doručeným súdu dňa 6.11.2012 len oznámil svoj vstup do konania na strane žalovaného a k samotnému meritu veci sa vyjadril svojím podaním zo dňa 1.12.2012, doručeným e-mailom dňa 3.12.2012 a poštou dňa 5.12.2012 teda až tesne pred, resp. po späťvzátí žalobného návrhu žalobcom. O tomto vyjadrení vedľajšieho účastníka k meritu veci nemal žalobca vedomosť a podľa názoru súdu nie je žiadnym spôsobom preukázané, že toto vyjadrenie ho viedlo k späťvzatiu žaloby. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v tomto konaní nemožno považovať za účelne vynaložené.

Výrok o vrátení súdneho poplatku odôvodnil súd 1. stupňa tak, že žalobca zaplatil súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 19,50 eur. Keďže vzal žalobu späť pred začatím pojednávania vo veci samej, rozhodol súd o vrátení sumy 12,87 eur z uvedeného uhradeného súdneho poplatku, a to prostredníctvom príslušného daňového úradu (§ 11 ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb.).

Proti tomuto uzneseniu, a to iba čo do výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podal včas odvolanie vedľajší účastník na strane žalovaného. Navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu 1. stupňa a zaviazal žalovaného nahradiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane žalovaného trovy právneho zastúpenia vo výške 68,38 eur za dva úkony právnej služby, a to prevzatia a prípravy zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a za podanie odvolania jeden úkon za 26,56 eur a paušál 2x 7,63 eur. Vedľajší účastník namietal, že žalobca podaním zo dňa 29.12.2012 (zrejme 29.11.2012), doručeným súdu 1. stupňa dňa 4.12.2012 pred prvým pojednávaním, zobral návrh v celom rozsahu späť. Teda až po vstupe vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, ktorý vstúpil do konania dňa 6.11.2012 a podaním doručeným súdu e-mailom dňa 3.12.2012 a poštou dňa 5.12.2012 podal v predmetnej veci vyjadrenie. V praxi vedľajší účastník zisťuje, že čoraz viac konaní končí zastavením od stola, keď žalobca berie svoj návrh späť po tom, čo sa dozvie, že do konania vstúpil vedľajší účastník organizácia na ochranu spotrebiteľa. Vedľajší účastník poukázal tiež na to, že si žalobca uplatňuje neprimerane vysokú zmluvnú pokutu, napriek tomu, že podľa ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, je neprimerane vysoká zmluvná pokuta sankcionovaná absolútnou neplatnosťou takéhoto dojednania a zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré tvorí v právach a povinnostiach značnú nerovnováhu podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Možno odôvodnenie predpokladať, že žalobca ako veľká organizácia materiálne vybavená a zabezpečená s profesionálne zdatnými odborníkmi, prípadne zastúpená advokátskymi kancelármi, pozná uvedené ustanovenia Občianskeho zákonníka. Napriek tomu si vo svojich návrhoch uplatňuje neprimerane vysokú zmluvnú pokutu. Dáva tiež do pozornosti uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 14CO/390/2012 zo dňa 28.8.2012. V konkrétnom prípade účastník konania, ktorý podal návrh na začatie konania bez vecného rozhodnutia súdom zobral svoj návrh späť bez udania dôvodu. Preto konanie muselo byť zastavené. V dôsledku procesného zavinenia žalobcu, ktorý je preto povinný nahradiť trovy konania žalovanému, ako aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného. Vedľajší účastník je toho názoru, že súd 1. stupňa vychádza z nesprávnych skutkových zistení a vec sčasti

náhrady trov konania nesprávne posúdil. Vedľajší účastník nesúhlasí ani s argumentom súdu, ktorý spochybnil účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pretože sú to práve kvalifikované podania vedľajšieho účastníka zastúpeného advokátom, ktoré prispievajú k ochrane spotrebiteľa, ktorý je vždy v slabšom postavení voči profesionálnym spoločnostiam, ktoré vymáhajú nespočetné množstvo pohľadávok, a teda samy môžu disponovať svojim právnym oddelením. Napriek tomu sa dávajú zastupovať silnou advokátskou kanceláriou.

Vo veci rozhodol vyšší súdny úradník. Zákonný sudca podanému odvolaniu nemienil vyhovieť a vec predložil na rozhodnutie odvolaciemu súdu, pretože rozhodnutie v napadnutej časti považuje za správne v celom rozsahu a bez vstupu vedľajšieho účastníka do konania by došlo k späťvzatiu žaloby zo strany žalobcu, nakoľko žalobca nemal vedomosť o tom, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane žalovaného.

Odvolací súd na základe podaného odvolanie preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods.2 O.s.p. a zistil, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Podľa ust. § 93 ods.2 O.s.p., do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa ust. § 93 ods.4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa ust. § 47 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania a to za podmienok ustanovených zákonom.

Žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému zaplata zmluvnej pokuty vo výške 331,94 Eur a zároveň si uplatňoval zaplata úroku z omeškania z dlžnej sumy vo výške 9 % ročne od 28.10.2009 do zaplata, ako aj náhradu trov konania. Vedľajší účastník vstúpil do konania na základe oznámenia o vstupe dňa 6.11.2012. Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 4.12.2012 vzal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu žalobu späť v celom rozsahu, pričom dôvod späťvzatia žaloby neuviedol, žiadal rozhodnúť i o vrátení súdneho poplatku.

Na základe späťvzatia žaloby súd prvého stupňa konanie zastavil.

Súd prvého stupňa vyslovil záver, že v konaní nebolo preukázané či žaloba bola podaná dôvodne alebo na základe správania žalovaného, a preto mal za to, že žalobca zavinil zastavenie konania a je povinný uhradiť žalovanému jeho trovy konania. Žalovanému v konaní preukázateľne trovy nevznikli, preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal, teda o trovách konania žalovaného vo vzťahu k žalobcovi rozhodol súd prvého stupňa podľa ust. § 146 ods.2 O.s.p., prvá veta.

So záverom súdu prvého stupňa v tejto časti odvolací súd plne súhlasí.

Nemožno však súhlasiť so záverom súdu prvého stupňa, ktorý nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi v zmysle ust. § 150 ods.1 O.s.p. Súd prvého stupňa konštatuje, že vedľajšiemu účastníkovi nevznikli účelné trovy, čo je podľa názoru súdu prvého stupňa dôvod hodný osobitného zreteľa. Súd prvého stupňa uvažuje, že oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania na strane

žalovaného bolo doručené súdu dňa 29.11.2012, pričom žalobca svojim podaním zo dňa 5.11.2012 vzal žalobu späť. Preto vyslovil záver, že je jednoznačne preukázané, že vstup vedľajšieho účastníka do konania žiadnym spôsobom nevedol žalobcu k späťvzatiu žaloby, nakoľko žalobca nemal vedomosť o tom, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane žalovaného. S takýmto názorom súdu prvého stupňa odvolací súd nesúhlasí.

Vedľajší účastník je inštitúciou zriadenou na ochranu spotrebiteľa. V konaní má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo vyplýva z ust. § 93 ods.4 O.s.p. Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Uvedený zákon pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom, aby len z toho dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastúpením. Z tohto pohľadu za trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka javia odvolaciemu súdu ako účelné.

Odvolací súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka síce aplikoval ust. § 150 ods.1 O.s.p., ale neargumentuje tým, že by účastník, ktorému by sa mala priznať náhrada trov konania neuviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone ktorý by mu patril, ale tvrdí, že oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania na strane žalovaného bolo doručené súdu dňa 6.11.2012 a žalobca svojim podaním zo dňa 29.11.2012 vzal žalobu späť. Z toho logicky vyvodil, že žalobca nemal vedomosť o tom, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane žalovaného.

Súd prvého stupňa nesprávne postupoval, pokiaľ o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi rozhodol podľa ust. § 150 ods.1 O.s.p. a neaplikoval ust. § 146 ods.2 prvá veta O.s.p. tak ako to urobil u žalovaného. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že ak žalobca vezme návrh späť a neide o prípad uvedený v ust. § 146 ods.2 druhá veta O.s.p., z procesného hľadiska zásadne platí, že zaviniel zastavenie konania, a preto je povinný žalovanému nahradiť trov konania. V takomto prípade teda zákon obligatórne viaže povinnosť nahradiť trov konania tomu, kto zastavenie konania zaviniel. I vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov konania voči žalobcovi, ktorý zapríčinil zastavenie konania a to z dôvodu, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník a tento vystupoval na strane žalovaného, ktorý zastavenie konania nezapríčinil.

Vedľajší účastník vstúpil do konania skôr ako bolo doručené súdu prvého stupňa späťvzatie žaloby žalobcu. V danom prípade teda pravidlám formálnej logiky korešponduje záver, že po vstupe vedľajšieho účastníka zobral žalobca žalobu späť. O tom, či vedel alebo nevedel žalobca o vstupe vedľajšieho účastníka do konania nemôže špekulovať súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia.

Preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného podľa ust. § 221 ods.1 písm.h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi bude postupovať v zmysle ust. § 146 ods.2 O.s.p., nie podľa ust. § 150 ods.1 O.s.p., tak ako to vo svojom rozhodnutí urobil súd prvého stupňa. V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne i trovách odvolacieho konania podľa ust. § 224 ods.3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.